

Telegraful Român

Organ național-bisericesc — Intemeiat în 1853 de Mitropolitul Andrei Șaguna
APARE SAPTAMANAL

Abonamentul:
Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 125 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. — Pentru America 8 Dolari.

Articole și corespondențe
se adresează **Redacției** Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază,

Prețul inserțiunilor
un șir peti 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

Abonamentele și inserțiunile
se adresează **Administrației** ziarului Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Călăuza divină

În articolul: *Baza religiei personale*, din zilele trecute, am menționat confuzia, ce se face în chestia *călăuzei divine*. Unii credincioși simt că în anumite momente însemnate ale vieții lor se manifestă o intervenție divină supranaturală, dându-le sugestii, la cari n'ar fi putut ajunge pe cale normală.

Nu se poate contesta realitatea acestor intervenții supranaturale, cunoscută în experiența religioasă a creștinilor din toate epocile.

Dar cazurile de călăuzire divină necesită o cercetare atentă și multă precauțiune. E adevărat că nu oricine e capabil să se conducă pe sine liber și independent în toate împrejurările vieții.

Limitațiile individuale împing pe mulți oameni să meargă orbește pe urmele unui individ considerat destoinic. În politică urmează fără discuție pe șeful, care exercită puteri dictatoriale față de aderenții săi.

E însă deosebire între dictatorul văzut și între călăuza supranaturală.

Călăuza supranaturală se manifestă în conștiință și nu poate fi controlată ușor de alte persoane.

Saul pe drumul Damascului a fost îndrumat de Domnul să meargă la Anania, Etiopianul la sfântul Filip și Corneliu la sfântul Petru.

Caracteristic în aceste cazuri e faptul că ceice au «auzit glasul cerească» au fost îndrumați la Biserică.

Când indivizii pretind că au fost îndrumați în mod supranatural să meargă undeva sau să facă ceva, în mod independent și fără îndrumare externă, pot fi expuși la mari greșeli și devieri.

Tot felul de neajunsuri firești ca egoismul, impulsivitatea, afectele și

ignoranța îi pot orbi — sub impresia că sunt călăuziți în mod supranatural — să comită greșeli, cari puteau fi evitate printr'o deliberare obiectivă și la timp oportun.

Individul care s'a învrednicit de «viziuni» cerești, nu e subordonat numai conștiinții sale proprii și îndrumărilor ei, ci stă sub îndrumarea bisericii, cu experiența acumulată de veacuri a călăuzirii fiilor ei.

Impresiile subiective ale călăuzei individuale supranaturale trebuie aduse în armonie și corectate prin normele experienței religioase și ale principiilor bisericii.

Deci și în această privință rolul principal îl are Biserica, iar conștiința individuală trebuie să fie subordonată Bisericii.

Când între conștiința proprie și între Biserică s'ar ivi un antagonism, adevărul e pe partea Bisericii.

Pentru că nu se poate admite ca același Duh sfânt, care călăuzește o instituție istorică, să opereze prin Biserică într'un fel, și în chip contrar într'un individ.

De altă parte călăuza divină a sfintei noastre biserici nu se mărginește numai la ocazii excepționale, când conducătorii ei responsabili sunt întruniți în sinod. Călăuza Duhului e sălășluită în Biserica Sa. Ea se manifestă în continuă mărturie a administrării sfintelor taine și a credinții nealterate.

Individul, oricât de dotat ar fi, nu are chezașia că e călăuzit «de sus» decât atunci, când e în perfectă comunitate de simțire, de credință și de disciplină cu Biserica.

Călăuza divină mai bine se de-

sprinde în retrospectivă decât în anticipațiune.

Când reprivim peste trecutul nostru, ne convingem că adeseori «mâna lui Dumnezeu» s'a atins de noi mai evident, decât în formă obișnuită.

În momentele cele mai importante ale vieții noastre, călăuza noastră e sfânta Biserică. Îndrumarea Duhului sfânt o primim prin Biserică, maica noastră iubitoare și fără de prihană.

Tr. Scorobeț

La ziua onomastică a M. Sale Reginei Maria, în 22 l. c., s'a oficiat în biserica noastră catedrală din Sibiu un Te-Deum la ora 11. A slujit un sobor de preoți, în asistența P. S. Sale arhiereului vicar Vasile și a autorităților militare și civile, în frunte cu dl general V. Economu, dl prefect N. Regman ș. a. La sfârșit dl general Scheletti, arătând semnificația zilei, a omagiat pe M. Sa în numele ofițerilor corpului 7 armată.

Nr. 6972—1935 Bis.

Notificare oficială

despre primirea în Academia teologică „Andreiană”

În Academia teologică „Andreiană” din Sibiu se primesc absolvenți de liceu cu bacalaureat și absolvenți cu diplomă de seminar teologic.

Cererile de primire pentru anul academic 1935/1936 se vor adresa Consiliului arhiepiscopesc până la 1 Septembrie 1935, însoțite de următoarele documente:

1. Certificatul de naștere dela oficiul stării civile;
2. Extras din matricula botezaților;

3. Diploma de bacalaureat sau de absolvire a seminarului teologic;

4. Certificatul medical despre starea sănătății dela medicul de circumscripție;

5. Alte eventuale documente recomandatoare.

Toți studenții sunt obligați a locui în internatul Academiei, unde contribuind cu suma de 8000 Lei anual, vor avea toată întreținerea.

Examenele sesiunii de toamnă (de corigență, anuale, fundamentale) încep în 18 Septembrie 1935.

Inscrierile la Academie se vor face în zilele de 25 și 26 Septembrie, în 27 și 28 Septembrie studenții se vor mărturisi și cumineca. Deschiderea solemnă a anului academic se face Duminică 29 Septembrie, iar încheierea cursurilor Luni, 30 Septembrie ora 8 dimineața.

Studenții cari nu se vor prezenta la timp la înscriere, vor fi considerați retrași din Academie.

Înainte de înscriere fiecare student va achita la oficiul de casă al Consiliului arhiepiscopesc suma de Lei 3000 ca prima rată din taxa de întreținere în internat, plus Lei 200 didactru. Rata a doua de Lei 3000, și rata a treia de Lei 2000, se plătesc în prima zi de școală după vacanța Crăciunului și a sfințelor Paști. La rectorat studenții anului I vor achita, la înscriere, taxa de Lei 925 plus Lei 1058 pentru cărți didactice; an II Lei 790 plus 1512 pentru cărți didactice; an III Lei 790 plus Lei 513 pentru cărți didactice; an IV Lei 790 plus Lei 1251 pentru cărți didactice.

Inmatricolarea se face la Rectoratul Academiei, după ce studenții vor dovedi cu chitanțe că au achitat rata I din taxa de întreținere. Tot la înscriere studenții anului I sunt obligați să prezinte o declarație, subscrisă

FOIȘOARA

Fiu și mamă

— Șaguna lângă sicriul mamei sale —

Casa lui Atanasie Grabovsky de Apadia, creștin dreptcredincios din Pesta, era adesea plină, ca un stup, de pelerini cu grai de-al nostru. Ca 'ntr'un lăcaș de închinare se întâlneau aici preoți frunțași, cărturari distinși și negustori iscusiți, să culeagă știri și povești bune pentru îndrumarea neamului, căci Grabovsky cel cu cernic și înțelept era „patronul românilor” din Țara ungurească, și „ceeace pentru neam se cere, el lucra fără 'ntârziere». Câte-odată se nimereau aici și aleșii tovașilor orașenești și solile sătești și-atunci casa mare și frumoasă de lângă mănăstirea călugărilor piariști părea a fi casa sfatului românesc din capitala pământului unguresc.

Totuș, lăcașul lui Grabovsky n'a fost niciodată așa ticsit ca 'n după-amiaza asta friguroasă de 19 Gerar al anului 1836. Stă-

teau creștinii îmbulziți ca boabele dese în spice. Afară viscoala într'una și ei soseau mereu. Bărbați și femei. Toți în haine negre, de sărbătoare. Viscoul umpluse ferestrele cu flori albe de gheață, ear ei umplură casa toată cu cununi măestrite și cu flori plâpânde de prin glastre. Norii cenușii stinseră aproape toată lumina soarelui, ear în încăperea cea mai largă a casei ei aprinseră toate făclile. Omătul gros învăluse toată întinderea, ear în încăperea înflorită ei învălură c'o pânză de albul crinilor, un sicriu cernit, ce îmbrățișa un trup de ca ceară. Vântul suiera sălbatic, prin văzduh, ear preotul Ioan, cel cu suflul cald și graiul dulce, începu în glas duios prohodul adormitei întru Domnul: văduva Anastasia, nepoata bătrânului Grabovsky.

Lângă racla ei încercuită de sfeșnice și scaldată în lumină, vegheau istoviți de durere unchiul trist și fiii ei nemângâiați.

— Te duci, înger ocrotitor al casei mele!... Te duci după-o viață de jumătate de veac numai!... Și-un sfert de veac de văduvie!... Te duci, nepoată dragă, și mă lași acum, când tot mai greu m'apasă povara bătrânețelor și tot mai aproape-i vre-

mea neputințelor! șoptea bătrânul cu graiul frânt.

— O, mama mea cea dulce, mama mea cea dragă, fiica ta Ecaterina, cea închinată slujbei Domnului, te cere și te cheamă să n'o lași aici orfană, ci s'o iai cu tine în lumea liniștei depline! — suspina singura ei fiică, în lungă-i și neagră-i haină mănăstirească.

— Și fiul tău Evreta, întâinșcutul și la viață și la credință strămoșească, se cucerește înaintea ta, tu inimă de sfântă și-ți cerșește 'n lacrimi iertare, dacă n'a putut lucra atâta pentru tine, cât ai jertfit tu pentru el! — se ruga în taină cel mai mare dintre frați.

Cel mai tinăr, Anastasiu, numit în călugărie Andrei, nici nu șoptea, nici nu suspina, ci stătea neclintit, ca o cruce la un căpătâi de mormânt. Așa înalt, de-un stânjin; așa drept ca un stâlp de pridvor bisericesc, la vârsta lui de cei douăzeci-opt de ani; așa svelt ca un sfeșnic, le cei trei ani de schimmicie călugărească; așa cu barba lui mare de pustnic și 'n antierul cel larg de anahoret, părea o arătare din altă lume. Nici capul nu-l clătina, nici genele nu le clipea, ci privea numai și se

mira cum s'a spart de iute vasul duhului ei, cum s'a negrit de repede lutul, cum s'a vestejit de tare chipul cel frumos, cum i-au apus ochii ei senini, și limba cea blajină cum i s'a îngrădit cu tăcerea. În clipele acestea de prădalnică durere mintea lui iluminată pricepu mai limpede ca orișicând năluca celor pământești și trecătoare, cari sânt mai neputincioase decât umbra și decât visurile mai înșelătoare. Iar cântarea părintelui Ioan, cea izvorâtă din muntele credinței, aluneca domol în sufletul lui, se prelingea, ca mirul, până 'n adâncurile sale și-i deștepta la viață staturile atâtor amintiri dragi din zilele ei tulburate de valurile grijilor.

— Odihnește, Doamne, sufletul ei, în loc luminos, în loc cu verdeață, în loc de odihnă, de unde-a fugit toată durerea și scârba și suspinarea — tremura cântarea lină a părintelui Ioan. Iar gândul cucernicului ieromonah Andrei o întovărășea așa:

— Stăpâne milostive, ascultă-i și împlinește-i rugăciunea, căci buna și osârdnica mea mamă, Anastasia, lumina feței Tale, a dorit verdeața vredniciei a căutat și vâslind pe marea vieții înălțate de viorul ispitelor și năcazurilor, odihnă n'a

și de părinți ori tutori la oficiul parohial, în care se obligă, că după absolvirea cursurilor teologice vor intra și vor servi cel puțin 5 ani în clerul arhiepiscopiei, — în caz contrar, vor restitui ajutoarele de cari vor fi beneficiat în Aca-

Cei primiți în Academia teologică (an I) de către Consiliul arhiepiscopal, vor fi supuși înainte de înmatriculare, în ziua de 24 Sept. a. c. ora 9 dimineața, unei vizite medicale și unui examen de aptitudini muzicale, cu caracter eliminativ. Primirea definitivă în Academie este deci în funcție de rezultatul favorabil al acestei vizite și al acestui examen.

Fiecare student va aduce cu sine îmbrăcămintea necesară (obligator reverendă), precum și hainele de pat și anume: o saltea, două cearceafuri, și o plapomă sau țol cu două cearceafuri, o perină cu două fețe de perini și o învelitoare de pat.

Părinții protopopi, preoții și profesorii de religie sunt invitați a sfătui pe tinerii buni, ieșiți din școlile secundare, ca să îmbrățișeze chemarea preoțească.

Preoția a fost slujba cea mai de cinste și mai iubită în trecutul neamului nostru, deschizând larg teren de muncă pentru binele poporului. Ea este și astăzi chemarea care dă cele mai înalte rosturi pentru viața unui om.

Sibiu, din ședința secției bisericesti dela 15 Iulie 1935.

Consiliul arhiepiscopal

Mai aproape de Roma papală decât de România? Episcopul greco-catolic român al Maramurășului, Dr. Alex. Rusu, într-o scrisoare adresată Universului și apărută în *Unirea* din 20 Iulie a. c., protestează împotriva conferențelor recente ale dlui profesor O. Ghibu, în chestiunea mișcării revizioniste ungurești, și declară că a intervenit, în conferința dela Baia-mare (osândind afirmațiile dlui O. Ghibu), ca „arhiereu catolic”, plus — ca „bun român”.

Legea pentru regimul general al cultelor cunoaște, în Art. 21, existența în statul român

a „cultului român greco-catolic (unit)”, și

a „cultului catolic (de rit latin, grec-rutean și armean)”;

nu cunoaște însă nici un cult catolic român; „bunul român” însă, care e astăzi episcop la Baia-mare, scrie despre datoria sa de „arhiereu catolic”, deși după lege este numai „greco-catolic (unit)”, și nu pur catolic, cum se prezintă, — pentru ca la sfârșit să revină la numirea de „Episcop Român unit al Maramurășului”... Ori una, ori alta.

cunoscut, dar din durere și scârbă și su-spinare multă parte a avut, și crucea acestora, din tinerețe până acum, ca jugul a purtat...

— Sălășluște-o pe dânsa în curțile Tale, — suspină părintele Ioan altă fărâma de tropar. Ear Andrei îl urmă din nou în gând:

— Căci colindat-a, biata, destul pela porțile atâtor curți pământești, dar glasul ei nu s'a auzit, cum nu s'aude glasul unei oi rătăcite. Si nu cerșea nici bani, nici pâne, nici milă, ci numai sfânta dreptate. Cu mine, de-un an, în brațe; cu sora, de trei ani, de mână și cu fratele Evreia, de șase ani, după dânsa, bătut-a cu lacrimi în ochi, în ușa plebanului din Mișcolț, rugându-l în grai înmueat de durere, să nu-i mai prigonească „pruncii” ei. Întâlni însă urechi infundate. Se repezi atunci la scaunul vlădicăi papistaș Ștefan din Agria, cucerindu-i-se în genunchi, să nu-i smulgă „pușorii” din cuibul legii răsăritene. Dar și aici se poticni de o inimă de sloi. Amenițată de vijelia furiei vrăjmașe, ca Maica Domnului și Fiul ei de năpasta lui Irod, încearcă să ne mântuească prin — fugă. Și dupăcum aleargă Preacurata din Vitelem

Probleme-Recensii-Comentarii

Revista Teologică, Sibiu, Iulie—August 1935, aduce ca de obicei articole de seamă, în probleme de știință și viață bisericească. Ca eveniment literar al vieții noastre bisericești, directorul Revistei scoate la iveală *Cartea de rugăciuni*, de curând apărută de sub teascurile „Arhidiecezanei” sibiene, cu binecuvântarea și îngrijirea de-aproape a I. P. Sfințitului Mitropolit Nicolae al Ardealului. Slujitorii sfintelor noastre altare se vor bucura și se vor hrăni din „hambarul de bucate duhovnicești”, care este noua Carte de rugăciuni, și vor contribui, nu ne îndoim, cât mai mult la răspândirea acestei comori de mare preț.

În acelaș număr, articolul „*Conferința teologică anglo-română*” [de consilierul Tr. Scorobet] arată rostul tratativelor între două biserici naționale, care vreau să-și dea contribuția la creșterea ordinii noi spirituale din lume; „*Ortodoxia Românească*”, [de păr. Dr. Gh. Ciuhandu] se ocupă de forma în care s'a manifestat ortodoxismul creștin în istoria noastră, prezentând și câteva grăitoare cazuri de „martiriu și aspirații de viitor”. De importanță sânt și celelalte lucrări, mai lungi sau mai scurte, ale valoroasei reviste, pe care preoțimea noastră știm că o citește și fără să mai stăruim.

Dr. St. Lupșa, *Istoria Bisericească a Românilor Bihoreni*. Vol. I. până la 1829 [Extras din Monografia-Almanah a Bihorului], Oradea, 1935. Tip. Diecezană. Un vol. de 144 pp. Prețul ?

În șase capitole, prof. Dr. St. Lupșa face o minuțioasă și temeinică schiță istorică despre biserica ortodoxă română din Bihor, începând cu știri străvechi până la 1556, continuând cu protestantismul (1556—1727), cultura bisericească în Bihor înainte de unirea papistă, propagarea unirii cu catolicismul, vechea episcopie a Orăzii, și terminând cu: Biserica bihoreană sub conducerea consistorului reorganizat până la emanciparea de sub sârbi (1793—1829).

Ca întregiri și continuare la unele capitole, autorul aduce interesante spicuri din *procesele verbale* ale Consistorului Orădan și din actele arhivei de stat din Viena. În acelaș timp se atrage atențiunea celor ce ar face monografia vreunei parohii bihorene, asupra bogatului material ce-l pot găsi în pomenitele procese verbale și în arhiva legată de ele. De alt fel, slujitorii bisericii ortodoxe din Bihor și-au câștigat și până acum deosebite merite, descoperind și cercetând numeroase comori culturale păstrate în bătrânele noastre biserici

în pământul Egiptului, să-și scape Pruncul de ascuțișul sabiei, tot astfel alergat-a și ea, dimpreună cu noi, din rariștea dela Mișcolț, în desișul dela Pesta, zgriburând de teamă pela toate rudele, — stăruind a ne crește lângă sânul său, în duhul rânduiriilor străbune. Ear când pandarii cârmuirii îi obliciră urma și aici, în desna-dejde stropi cu lacrimi și treptele tronului dela Viena, cerând și milostivirii împărătești oprirea bântuelilor nedrepte. Dar cum-păna dreptății nici aici n'a fost aplecată după duhul Domnului și izvorul mângâerii nici aici nu l-a aflat...

— Cu sfinții odihnește Hristoase sufletul roabei tale — cântau domol cântăreții.

— Căci toți trei frații prin dânsa ne-am arătat fii luminei și ea ne-a întărit pe peatra mărturisirii Tale. O, ce arsură îi mai topea inima toată vremea, cât ne știea primejduiți de păstorirea „duhovnicilor rași la față”! Cum își aprindea candela când trebuia să plecăm la biserica legii celei streine și cum își vărsa rugăciunea ei către Domnul, în ploaia razelor tremurătoare, și când ne 'ntorceam acasă dela slujbă și intram în vârful degetelor în camera ei, cum

bihorene. În paginile 23—30 ale Istoriei de care ne ocupăm, ni se dă o listă întreagă de harnici copiatori de manuscrise bisericești, împreună cu produsele lor păstrate și descoperite până acum.

Pr. Cicerone Iordăchescu, *Istoria vechii literaturi creștine* (Epoca de aur 325—461), Partea II, Tip. Al. Țerek, Iași, 1935. pp. 298. Prețul 200 Lei.

Partea I a lucrării de față a apărut în anul trecut, 1934, și a dat la o parte, cu ajutorul autorilor consultați, vâlul de deasupra primei epoci a creștinismului. Partea II încearcă să dea la o parte vâlul de deasupra epocii celei mai sbuciumate a vieții creștine, — epoca distinselor figuri de ierarhi și scriitori ai Răsăritului și a scriitorilor sacri din Apus, descriși ca viață și muncă în condiții cu totul superioare. Astfel, nu putem decât să recomandăm călduros cartea mai nouă a părintelui Iordăchescu, profundul cunoscător atât al teologiei, cât și al filosofiei.

Petre Pandrea, *Filosofia politică-juridică a lui Simeon Bărnuțiu*, Fundația „Regele Carol II”, 1935. Prețul 60 Lei.

Volumul de 233 pp., apărut în „Biblioteca de filosofie românească” a Fundației pentru literatură și artă „Regele Carol II”, se prezintă din partea autorului ca una dintre monografiile și analizele care vor pregăti, poate, „O istorie a doctrinelor politice românești”. Monografia dlui P. Pandrea analizează gândirea politică a lui Bărnuțiu, a omului politic, care a avut o profundă înrăurire în viața publică a românilor ardeleni.

Avem de alt fel o respectabilă bibliografie despre lucrările lui Bărnuțiu, începând dela Titu Maiorescu, marele (și nedreptul) rival al lui Bărnuțiu, și până la documentatele studii și cercetări făcute de istoricul G. Bogdan-Duică. N'avem însă editate „operele complete” ale lui Bărnuțiu, — ele se găsesc câteva litografiate, altele tipărite în presa periodică a vremii. Mai există și o corespondență între Bărnuțiu și contemporanii săi, în parte necunoscută. Va să zică, despre Simeon Bărnuțiu se mai poate scrie mult și de aici încolo.

Di P. Pandrea, în volumul său, lămurăște sistemul juridic al lui Bărnuțiu, care punând în față cele două sisteme de gândire politică, — al Dreptului și al Forței oarbe — dă precădere celui dintâi.

Pr. Dr. I. Zugrav, *Biserica în Franța, separațiunea bisericilor și statului, Cer-*

năuți, Inst. de editură „Glasul Bucovinei”, 1934. — O broșură de 34 pp. Prețul 20 Lei.

Este o conferință ținută, la vremea sa, de preotul bucovinean dela Rădăuți, Dr. I. Zugrav, întregită cu note bibliografice, și publicată în scop de-a aduce o modestă contribuție la cunoașterea catolicismului din Franța. Una din concluziile conferențiarului este, că cele două puteri, Biserica și Statul, sânt menite a trăi în unire, nu în separațiune, păzind cuvintele Mântuitorului: „Dați Cesarului ce este ale Cesarului, și lui Dumnezeu cele ce sânt ale lui Dumnezeu”.

Sectele și stilismul. — În referatul secției culturale, a consiliului eparhial din Arhiepiscopia Iașilor către adunarea eparhială din anul curent, aflăm despre secte și stilism următoarele știri îmbucurătoare pentru toți bunii creștini:

În cursul ultimilor ani se observă o scădere a mișcării sectare în această arhiepiscopie. Oprirea propagandei deschise și colportajului a domolit răvna propagandiștilor sectanți. Orce mișcare a sectanților este supravegheată de preoți, cari au dispoziții în acest sens și dela caz la caz. *Stilismul*, mișcarea ivită din cauza nedumeririi îndreptării calendarului și alimentată de oameni interesați, fie bănește, fie pe urma politice, s'a domolit. Dela venirea I. P. S. Mitropolit Nicodem în scaunul mitropolitan, centrele de propagandă stilistă au rămas mai mult cu numele. S'au produs faptele îmbucurătoare ale întoarcerii la biserică și s'a dovedit că totul depinde de bunul tact al conducerii pastorale. Secția culturală s'a îngrijit să editeze cărți lămuritoare asupra nedumeririlor stiliste. Așa, cu ajutorul lui Dumnezeu, nu va trece mult timp, și toți „Stiliștii” din Moldova se vor întoarce la disciplina bisericii. Trebuie mult tact atât din partea preoțimii, cât și din partea autorităților civile administrative, dar mai ales muștrare de conștiință din partea politicianilor mărunți.

Oficiu județean de turism. — În urma stăruințelor guvernului pentru înălțarea țării, și prin concursul autorităților județene, s'a constituit în ziua de 21 Iulie 1935 oficiul județean de turism din Sibiu.

Patru secții ale oficiului vor studia și organiza probleme ce-i aparțin. Secțiile sânt următoarele:

1. de comunicații; — 2. de încartuire; — 3. de administrare și amenajarea stațiunilor balneare și climatice; — 4. de propagandă și informații.

Secțiile au să pregătească și să prezinte studii asupra problemei turismului.

Ear părintele Ioan îi vărsă în inimă balsamul mângâierii din izvorul Evangheliei:

— „S'a mutat prin moarte la viață!”...

Adierea sufletului evanghelic îi primeni ființa și mintea lui odrăslea gândurile:

— S'a mutat... prin moartea trupului mult pătimitor la viața duhului întru lumina feței Tale Doamne și întru indulcirea frumseții Tale... La viața cea fericită, care este întru Tine, iubitorule de oameni... Spre care tindem toți... Spre care tind și eu, smeritul robul tău...

Un glas legănat îi tulbură ear sborul gândului:

— „Veniți fraților să dăm adormitei sărutarea cea din urmă”...

Rând pe rând se apleacă cei mai apropiați ai odihnitei să-i dea cinstea cea din urmă, căci „easă din rudenie”. S'aplecă și ieromonahul Andrei, încet și blând. Dascălul școalei duhovnicești și sfetnicul ierarhicesc sărută fierbinte fruntea ei rece, sub care au svâcnit atâtea gânduri pentru fericirea lui și mânilor ei încremenite, cari sânguitu-s'au atâtea pentru binele lui. Și pe când lacrima genei sale se prelin-

Conferință preoțească. — Preoțimea tractului *Băița* și-a ținut conferința preoțească de vară în ziua de 19 Iulie 1935 în parohia centrală Băița.

La ora 7^{1/2} s'a oficiat serviciul utreniei, la sfârșitul căruia a predicat Pr. N. Tebieș-Șesuri. După terminarea serviciului utreniei preoțimea tractuală a trecut la sediul protopopes, unde s'a desfășurat restul programului, ședința fiind presădată și deschisă de către P. C. Sa prot. D. Secărea. Cel dintâi punct al conferinței intime a fost lucrarea Pr. A. Moga-Mugăra, intitulată: „Un preot model”, după Petrow, cu aplicație la viața noastră pastorală. Lucrarea a fost bine redată, iar la discuțiuni au luat parte preoții: I. Popa-Hărțăgani, T. Benea-Stejărel, Al. Popa-Vălișoara, P. Todoran-Curechi și Dum. Secărea-Băița.

Au urmat comunicări oficiale și observări de ordin pastoral.

Pentru congresul preoțesc au fost aleși Pr. P. Teodoran-Curechi și Pr. Al. Popa-Vălișoara.

Conferința următoare s'a fixat pe ziua de 15 Septemvrie c. în parohia Trestia.

† Dr. Ioan Bunea

Școala românească a pierdut un luminos îndrumător prin moartea fostului profesor al liceului nostru ortodox brașovean, mai în urmă director liceal în Sibiu, Dr. Ioan Bunea, încetat din viață, la vârsta de 70 de ani, în ziua de 20 Iulie 1935, în Brașov, după o grea boală și dureroasă operație.

Între profesorii liceului „A. Șaguna” dela Brașov s'a deosebit ca valoros educator și ca bun pricepător în întocmirea de manuale pentru școlile secundare.

Deslănțuirea războiului de întregire națională, pentru care a desfășurat o lungă activitate apostolească alături de toți colegii săi de pe vremuri, a exilat și pe profesorul Bunea peste munți, îndurând cu dăruire toată restriștea și mizeria retragerii în Moldova.

Înapoiat în țara ardelenască desrobă, este numit întâiul director al liceului sibian „Gheorghe Lazăr”, pe care îl conduce, cu răvnă și pricepere, mai mulți ani, și-l înzestrează cu un *cămin* pentru școlarii săi, — un institut modern de educație, înălțat din inițiativa lui și din fondurile adunate prin stăruințe neobosite de ani de zile.

Generații întregi de școlari, în mare parte fii de țărani, adăpostiți între zidurile falnice ale căminului, vor pomeni numele directorului de falnică înfățișare și de mare bunătate de inimă, Dr. Ioan Bunea, cu recunoscătoare evlavie.

Regretatul profesor și director, a cărui moarte a produs adânci regrete și în cercurile Sibiului, a fost înmormântat, în 22 Iulie, dela capela cimitirului din Groaveri-Brașov. Veșnică să-i fie amintirea!

În pragul vieții de veci

— Părți dintr-o predică —

De Pr. Dr. N. Stinghe

Fraților, — Bunul creștin, când își simte apropiatul sfârșit, adresează iubitorilor săi cuvinte mișcătoare, de mângâiere, dragoste și mulțumire.

Ceeace exprimă el în aceste momente, când ochii i se stâng, sguduie pe toți ceice la ascultă.

Un filosof va grăi, în astfel de clipe, despre lume și dumnezeire, un filantrop despre binefacere, altul va ruga pe Dumnezeu de iertarea păcatelor, sfătuindu-și urmașii la bunăînțelegerea și dragostea, care poate li-a cam lipsit.

gea pe podul palmei ei subțiate, fiul cel bun făcea în sufletul său curat legământul:

— Mamă, o dulce mamă, lângă țărâna ta înălța-voi strajă de marmoră, ear pentru sufletul tău cel ales înălța-voi prinos neprihănit din: viața mea... Tu mi-ai dat-o... Eu ție ți-o închin... Și prin tine Aceluia, pe Care fără încetare L-ai iubit și L-ai slujit... Pr. A. Nanu

Indrumări

pentru înscrierea elevilor la Școala normală ortodoxă română „Andrei Șaguna” din Sibiu

Înscrierile în toate clasele se fac dela 1—15 Septemvrie. Între 9 și 13 Septemvrie se țin examenele integrale după ordinea afișată la școală.

Sânt libere: clasa I 10 burse, 20 solve, clasa II 2 solve, clasa III 2 solve, cl. IV 10 solve, cl. V 5 burse și 20 solve, cl. VI 12 solve, cl. VII 10 solve, cl. VIII 6 solve.

Se primesc elevi dela liceu în clasele II—IV cu media generală 6-50, trecând un examen de admitere la toate materiile principale, la muzică vocală și instrumentală. S'a cerut aprobarea pentru primirea elevilor absolvenți de patru clase liceale în clasa V-a după aceleași norme.

Examenul de admitere se ține în ziua de 12 Septemvrie ora 8 dimineața. Pentru a putea lua parte la acest examen se cer următoarele acte: Certificat de naștere și botez, Certificat de patru clase primare, Certificat de vaccină și de paupertate pentru cei cari voiesc să obțină bursă. Elevii vor fi supuși mai întâi unei vizite medicale. Cei admiși vor trece examenul înscris la limba română și aritmetică, iar oralul la limba română, aritmetică, geografie, istorie și religie din materia clasei a IV-a primară.

Bursele se dau în ordinea clasificăției.

Toți elevii școlii normale sânt interni. Elevii solvenți plătesc anual 6000 lei taxă de întreținere în internat și 1500 lei taxă de înscriere. Bursierii plătesc anual Lei 3500 taxă de internat și înscriere. Elevii noi înscrși plătesc odată pentru totdeauna o taxă de 500 lei pentru instalare.

La înscriere elevii solvenți sunt obligați să plătească 3000 lei, în care sumă intră și taxa de înscriere, iar bursierii 2500 lei. Toți elevii sânt obligați să depună la direcțiune 100 lei pentru număr și stricăciuni. Restul taxei se poate achita lunar, așa fel ca la Paști toată taxa să fie plătită.

Elevii primesc în internat hrană substanțială și de bună calitate.

Procurarea cărților, rechizitelor școlare și a materialului pentru lucrul manual privește pe elevi.

Fiecare elev va avea la intrarea în internat următorul inventar: 4 cămăși, 4 pantaloni, 4 ciarciafuri, o pernă, 2 fețe de pernă, o pătură groasă, o saltea, o covertură de pat, 4 prosoape, o manta de iarnă culoarea uniformei, uniformă și chipiul reglementar, o uniformă de purtare în internat, 2 perechi de ghete, 4 perechi cio-rapi, 6 batiste, 2 servete, perie de haine, de ghete, pieptene, perie de dinți, un păhar, o linguriță etc.

Uniforma și chipiul sânt strict obligatorii.

Nici un elev nu poate fi înscris, până nu probează că le are. Elevii n'au voie să introducă în internat haine civile și pălărie.

Elevii cari nu se vor înscrie până la 15 Septemvrie 1935, se consideră ca repășiți din școală.

Direcțiunea

Expoziție antirevizionistă la Sibiu

„Expoziția antirevizionistă” creiată de „Liga antirevizionistă română” de sub președinția dlui Stelian Popescu, s'a inaugurat și la Sibiu, Mercuri 24 Iulie.

Expoziția este instalată în cele patru încăperi dela „Thalia”.

Înăgurarea s'a făcut cu o deosebită solemnitate în prezența dlor Dr. N. Regman prefectul județului Sibiu, Dr. Piso primarul orașului, Dr. Gh. Preda vicepreședintele „Astrei” și al comitetului regional Sibiu al Ligei, dl general Vasilescu comandantul diviziei, preoți ș. a.

Dl Dr. Gh. Preda, vicepreședintele „Astrei” și „Ligii antirevizioniste”, după ce a explicat lipsa I. P. S. Sale Mitropolitului Nicolae dela această solemnitate, a vorbit despre rosturile acestei expoziții.

În încheiere, mulțumește aranjatorilor expoziției.

În numele comisiei interimare a Sibiului, Păr. Dr. Andrei Gălea, a arătat că „Expoziția antirevizionistă” apare ca o încoronare biruitoare a luptelor naționale ale Sibiului.

Dl profesor Em. Simtion a dat lămuriri asupra tuturor chestiunilor pe care le cuprinde expoziția. Numeroși sibiieni, din toate clasele societății, vizitează zilnic expoziția antirevizionistă.

Cronică bisericească externă

— Mitropolitul de Trapezunt și apocrisiar al patriarhiei de Constantinopol, Hrisant, este în misiune pe lângă patriarhiile grecești din Răsărit (Antiohia, Ierusalim, Alexandria) pentru pregătirea unor conferințe în care se vor discuta: problema îndreptării calendarului (în patriarhatul de Antiohia, Ierusalim, în Biserica Bulgariei și Sârbiei, etc.), problema recunoașterii noii Biserici naționale bulgare, a instituirii noului patriarh la Constantinopol (actualul Fotie II este f. bătrân), etc. Privitor la ultima problemă se urmărește un front comun — cel puțin grec — pentruca noul patriarh care va veni să fie de fapt conducător unic în toată ortodoxia.

— Începând din 6 Iunie 1935 s'a pus în vigoare în Turcia legea abolirii hainei clericale. Guvernul turc a scos de sub obligativitatea acestei legi numai pe sefi cultelor respective, adică 1. patriarhul ecumenic (ortodox), 2. directorul din ministerul cultelor (ortodox), 3. patriarhul armenilor gregorien, 4. Catholicosul (mitropolitul primat) armean, 5. șeful armenilor protestanți, 6. șef-rabinul. 7. primatul greco-catolicilor și 8. al turcilor trecuți la ortodoxie. Ceilalți ierarhi ca și preoții lor au îmbrăcat haina civilă; iar cei care n'au voit, au părăsit Turcia.

— Având în vedere că în 21 Mai 1937 se vor împlini 1600 de ani dela moartea împăratului liberator al creștinismului, *Constantin cel Mare*, Biserica greacă încă de acum a hotărât ca o comisie de teologi să studieze epoca și viața marelui împărat, spre a putea fi sărbătorit cu fast deosebit.

— S'au împlinit de curând 1500 ani dela traducerea pentru prima dată în limba armeană a sf. Scripturi. Traducerea s'a făcut și după textul grec al Septuagintei, și după cel masoretic. Fiind așa de veche, traducerea armeană are

mare valoare pentru studiile biblice. Pentru sărbătorirea acestui eveniment, patriarhul armean din Ierusalim va scoate ediții în limba curentă armeană (puțin deosebită de cea clasică), după copii vechi, de care au multe în Ierusalim.

— Consulul român la Ierusalim, Gh. Beza, a luat inițiativa ridicării la Iordan a unei capele române, căreia cu ocazia excursiei de Paști a unor preoți români i-a și fost sfințită temelia.

Sinodul Bisericii din Ierusalim pare a nu vedea cu ochi buni această străduință. Se afirmă anume, că a cerut guvernatorului britanic să anuleze contractele de vânzare a locurilor de lângă Iordan, pe care le-ar fi ocupat monahi români pentru capela ce se va zidi, căci, spune sinodul, locurile în chestiune erau proprietatea Bisericii.

— Alegerea patriarhului de Ierusalim întâmpină greutăți din partea arabilor ortodocși cari vor să înlăture dela alegere Sinodul frăției Sf. Mormânt. În urma enciclicei dată de Sf. Sinod mixt pentru a anunța convocarea adunării ce va alege pe patriarh, arabii au hotărât să se abțină dela alegeri, nerecunoscând pe patriarhul ce va fi ales, dacă pretențiile lor nu vor fi satisfăcute, adică să fie patriarhul ales dintre arabi. Zilele trecute, apocrisiarul pentru Răsărit de pe lângă patriarhia din Constantinopol, mitropolitul de Trapezunt Hrisant, vizitând patriarhia de Ierusalim, a exprimat totuși părerea că va fi ales greul Timotei al Iordanului.

T. B.

Despre Istoria Bisericii Române, manual pentru clasa a IV secundară, de profesorul I. Lupaș, scriu recenziții oficiali, H. Roventă și Stelian Ionescu, în referatul înaintat consiliului permanent că, deși autorul nu urmează literalmente diviziunile și titlurile ultimei programe, împrejurarea aceasta „nu micșorează cu nimic valoarea manualului care întrunește condițiile de precizie, de claritate și exactitate cerute dela o atare lucrare. Și, mai pe sus de toate, din fiecare lecție transpiră duhul de pietate și recunoștință față de trecutul nostru bisericesc, duh ce trebuie sădit, neapărat, în sufletul elevilor noștri”.

Nr. 96—1935.

(17) 1—1

Publicație de licitație

Consiliul parohiei ortodoxe române din Intorsura Buzăului, județul Brașov, pune licitație publică la 17 August 1935, ora 4 p. m. în localul primăriei, pentru darea în antrepriză a lucrărilor construirii Casei parohiale.

Licităția va fi cu oferte închise, însoțite de garanția de 5% după deviz, în numerar sau efecte de stat.

Concurenții trebuie să dovedească capacitatea de maestru respectiv.

Informațiuni, devizul cu condițiunile și caetul de sarcini, la oficiul parohial din Intorsura Buzăului.

Intorsura Buzăului, la 25 Iulie 1935.

Indescifrabil

Președinte:

George Neagovicu Negoescu
paroh ortodox român.

cul fiilor voștri prin o creștere religioasă, dându-le cunoștințele să devină creștini cu frică de Dumnezeu și cu inimă bogată în virtuți.

Dacă ați făcut aceasta, ați asigurat viitorul lor... și la despărțire, când îi veți vedea plângând, lângă patul vostru le veți zice: «Iată eu mor, Dumnezeu însă va fi cu voi».

Peste noi pot veni năpaste multe, curajul și statornicia noastră poate fi pusă la încercare, — nu trebuie însă nici de cum să ne îndoim de ajutorul Tatălui ceresc. Când vom fi dușmăniți și prigoșiți de oameni fără de inimă, Părintele nostru ceresc nu ne va părăsi, răsplătind fiecareia după faptele sale.

A zis Domnul:

«Orce ați făcut voi unuia dintre acești frați mai mici ai mei, mie mi-ați făcut». De ați săturat pe un flămând ori setos, de ați îmbrăcat pe cel gol, de ați cercetat pe cel bolnav, priviți acestea ca și când le-ați fi făcut Mântuitorului. Astfel veți aduce Lui, mulțumită pentru jertfa sa și cu inima împăcată veți putea zice pe patul de moarte:

«Părinte, în mâinile Tale îmi dau duhul meu».

Ne vedem adese înconjurați de lipsuri și primejdii, luptând cu valurile înșelătoare ale vieții. Mângâiați vom fi când în pragul vieții de veci vom prezenta certificatul, că noi aici n'am trăit înzadar, că ne-am îndeplinit datoria și că sămânța aruncată de noi va aduce rod bun.

Privirea către Mântuitorul, care a venit pe pământ să ne conducă pe calea virtuții, statornicia cu care a rămas ascultător Părintelui ceresc până la moartea pe cruce, să ne însuflețească în viață. Cuvintele, cu care s'a despărțit de acest pământ, să ni se întipărească în sufletul nostru, să ne dea putere de a lucra, a suferi și a iubi, ca și El, ca oricând să ne putem despărți împăcați și mângâiați, pornind din Valea plângerilor spre viața cea de veci...

C. preoți să stea

în fruntea mișcării

Oastea Domnului

INFORMAȚIUNI

FOR-ul la Caransebeș. Comitetul central din Cluj a hotărât, la cererea secției din Caransebeș, să țină Congresul asociației F. O. R. din anul acesta la Caransebeș. Congresul se va întruni în toamnă, când la împlinirea celor 70 de ani dela reînființarea episcopiei bănățene, prin fericitul episcop Ioan Popasu, se va face și desvelirea monumentului înălțat neuitatului arhiereu.

Romul Grecu, fiul notarului Max Grecu din Răhău-Alba, a trecut examenul de licență, la facultatea de teologie din București, «magna cum laude». Felicitări.

Târgul național de mostre, deschis la Sibiu, durează dela 20 Iulie până 11 August 1935. Solemnitatea deschiderii s'a făcut prin serviciul divin săvârșit de preoții Tr. Petrișor, T. Popovici și M. Neagu, și prin cuvântările rostite de dnii: Dr. Bărbat, președintele Camerei de comerț și industrie Sibiu, V. Bozdoc, directorul târgului de mostre, Cr. Staicovici și prefectul N. Regman. Organizat de Uniunea Camerelor de comerț și industrie din localitate, târgul al treilea de mostre, cu expunerea produselor celor 130 de industrii, se bucură zilnic de-o mare afuență.

Dela Uniunea foștilor întemnițați și internați politici din Transilvania și Banat. Având în vedere dispozițiile Onor. Minister al Finanțelor, care prevede că în tranșa a doua a împrumutului intern se vor putea lua în considerare și creanțele restante și neachitate, între care cad și despăgubirile de război, se îndrumă toți foștii întemnițați și internați politici din Transilvania și Banat, din cursul războiului, să se folosească de acest favor și să reclame înscrierea în tablourile împrumutului despăgubirilor de război. Pentru aceasta se vor face cereri individuale de fiecare interesat către Ministerul de Finanțe.

Comunicat. Se aduce la cunoștința tinerilor cari nu au cerut însumarea cu termen redus cu ocazia operațiilor de recrutare din acest an, că până la 25 Octomvrie 1935 trebuie să depună sau să trimită recomandat la cercul de recrutare: a) O petiție timbrată prin care să ceară însumarea cu termen redus, și b) Certificatul sau diploma de absolvire a școlii. Aceste acte vor fi depuse la cererile de recrutare respective. În această situație intră și teologii cari au fost dispensați condiționat, fără a fi însumați cu termen redus cu ocazia recrutării și cari împlinind limita de 27 ani, fără a se fi preoțit, urmează a fi încorporați la 1 Noemvrie 1935.

ȘTIRI LOCALE

Predică în catedrala din Sibiu. Duminecă, 28 Iulie 1935, va predica părintele M. Neagu.

Biserica și lumea*

IV

Biserica ecumenică nu este actualizată integral în biserica văzută și istorică; altfel nu s'ar explica pluralitatea bisericilor și confesiunilor. Biserica ecumenică universală rămâne în afară de aceste fragmente. Dacă, dintr-o parte actualizarea bisericii în istorie constituie un proces de prosperare, o împlinire a misiunii ei universale și istorice ce trebuie să aibe creștinismul, dintr'altă parte se vedește un proces de diminuare, o adaptare inevitabilă nivelului mijlociu al maselor populare. Economia în biserică are un rol preponderant. Toate „tipurile istorice” au fost create pentru a servi interesele colectivităților. În lume, religia este o creație la care colaborează poporul, învățătorii religioși și profeții. Aceasta, pentru că viața religioasă îngăduie stratificări populare și stratificări spirituale aristocratice.

Biserica văzută nu poate exista numai pentru o minoritate aleasă; ea se adresează întregii omeniri, universului întreg. De aici începe, toată latura ei negativă, toată tragedia sfâșietoare a destinului ei, toată seducțiunea respingătoare a istoriei ei. Biserica trebuie să se coboare până în străfundurile vieții universale, ea nu poate rămâne pe culmi, după cum voiesc gnosticii, montaniștii și discipolii diferitelor secte.

* Vezi Nr. 31.

Nr. 6690.

Notificare oficială

referitoare la primirea în Școala de cântăreți din Sibiu

Școala de cântăreți din Sibiu, înființată din partea Adunării eparhiale a Arhiepiscopiei ortodoxe române de Alba-Iulia și Sbiu înainte cu 8 ani, în urma unei simțite necesități, pregătește pe cântăreții bisericilor noastre și conducătorii de cor, și-i înzestrează și cu alte multe cunoștințe religioase și practice, ca să poată deveni fruntașii comunelor noastre. Sânt introduse și cursuri de învățătură pentru albinărit, pomărit și lemnărit, care poate deveni o ocupație laterală profitabilă.

Școala de cântăreți se recomandă atenției fiilor de credincioși, cari doresc să-și creeze o carieră de viață frumoasă.

Absolvenții școlii de cântăreți beneficiază la armată de termen redus.

Ceice doresc să fie primiți în această școală, pentru anul școlar 1935/36, vor avea să-și înainteze până la 1 Septemvrie cererile lor: Direcțiunii Școlii de cântăreți din Sibiu, însoțite de următoarele documente:

1. Carte de botez și certificat de naștere;
2. Certificat școlar (cel puțin 4 clase primare);
3. Certificat de moralitate și recomandare dela parohul local;
4. Certificat medical, dovedind că nu suferă solicitatorul de boli contagioase și că nu are nici alte defecte corporale.

În această școală se primesc numai tineri fii ai Bisericii noastre, în etate 15 ani împliniți, dar nu trecuți de 30 ani, cari au prestat examenul de primire. Acest examen se va ține în zilele de 29 și 30 Septemvrie.

Elevii primiți vor fi obligați să aducă cu sine: două rânduri de schimburi, și haine de pat: saltea cu străjăc, țol, perină și cuvertură de pat, 2 ștergare, cuțit, furculiță, lingură și ceașcă pentru ceai.

Toți elevii vor locui în Internatul Școlii.

Taxa de întreținere este de Lei 8000 anual, plătitibilă în trei rate: rata primă de Lei 3000 cu ocaziunea înscrierii, rata II Lei 2500 la Crăciun, iar rata din urmă de Lei 2500 la Paști.

Cursurile se vor începe la 1 Octomvrie a. c. și durează doi ani de teorie și unul de practică.

Lumea umană, în care biserica este sortită să lucreze, este zidită pe naturalismul păgân, pe vrăjmășie și marginalitate. Adevărul ecumenic al bisericii lucrează în lume și umanitate răsfrângându-se în particularismul păgân și în limitările lor. Marea aberațiune istorică stă în faptul că omul a înțeles foarte adeseori propriile lui limite ca o poruncă divină, li-a dat o valoare absolută și sfântă din amvonul istoric. Biserica este o realitate ontologică, un organism spiritual. În această „existență reală” care rămâne nu numai pe pământ, ci și în cer, nu numai în timp, ci și în eternitate, s'au împreunat două naturi: Dumnezeu și lumea, Dumnezeu și umanitatea. Iată adevărul pentru care biserica, atât ca organism și „ființă” reală se împartășește de destinul lumii și al umanității, suferă și se desvoltă. Biserica face parte din lumea iubirii și libertății, dar ea activează în lumea naturală a discordiei și învrăjbirii. Biserica face parte din lumea spirituală, dar ea rămâne în lumea naturală, deoarece ea are misiunea să o transfigureze.

Tainele bisericii sânt prototipurile transfigurării întregului univers. Aceasta înseamnă că prin sacramente, prin liturgie, prin euharistie, poporul comunică cu adâncul vieții spirituale. Tainele se săvârșesc în străfundul vieții cosmice; acolo se face sacrificiul lui Hristos. El se efectuează în fiecare fenomen al vieții, însă tainele sânt vizibile și concentrate în misterul bisericii,

După absolvirea cursului se eliberează diploma de cantor.

Onorata preoțime e poftită a cetii acest aviz credincioșilor noștri în sfânta biserică în trei Dumineci consecutive și a îndemna părinții cu fii buni a îmbrățișa frumoașa carieră de cântăreți bisericesti.

Pe lângă aceasta mai dispunem oficiilor parohiale spre știre și conformare următoarele: a) parohiile cari angajează absolvenți ai Școlii de cântăreți din Sibiu, să le asigure din casieria parohială și un salariu pe lângă uzufructul sesiunii cantonale, obținut din reforma agrară;

b) cântăreții cu diplomă, din parohiile cu cântăreți bătrâni, să fie angajați ca auxiliari pe lângă vechii cântăreți, având consiliul parohial obligația a le asigura remunerație corespunzătoare și parte la uzufructul sesiei cantonale;

c) la bisericile unde postul de cântăreț devine vacant, nu se va mai putea întregi decât cu absolvenți ai Școlii de cântăreți.

Unde parohiile noastre dispun de numerar și se vor afla tineri săraci dar doritori de-a ajunge cântăreți bisericesti, preoțimea noastră în înțelegere cu consiliul parohial să voteze taxa de întreținere din lada bisericii.

Sibiu, din ședința bisericească ținută la 6 Iulie 1935.

Consiliul arhiepiscopesc

Licitație

Pentru livrarea a 6 vagoane grâu din recolta anilor 1934 sau 1935, greutatea 78—82 kgr. cu cel mult 1—2%, corpuri străine. Ofertele închise și cautiunea de 10%, conform caietului de sarcini, se vor înainta Școlii normale „A. Șaguna”, Sibiu până la 12 August 1935.

Spitalul de boli mintale, Sibiu

Nr. 1211—1935.

(12) 1—1

Publicațiune

Pentru aprovizionarea spitalului de boli mintale, Sibiu, cu 2 vagoane motorină, 3½ vagoane păcură sau combustibil special, se va ține o a doua licitație; iar pentru aprovizionarea spitalului cu 10—12 vagoane făină sau grâu se va ține prima licitație în ziua de 23 August 1935, ora 9 a. m. în biroul administrativ al spitalului.

Condițiile de furnizare se pot vedea la spital în orele oficiale. Licitația se ține în conformitate cu dispozițiile dela art. 88—110 din L. C. P. și art. 31—51 din Regulamentul O. C. L.

Sibiu, la 19 Iulie 1935.

Dr. Gh. Preda
medic primar, director superior,
inspector general sanitar.

Muntean
administrator.

Citiți, sprijiniți și respândiți ziarul
Telegraful Român

A apărut și se poate procura dela **Librăria arhidiecezană, Sibiu**

Carte de rugăciuni

tipărită cu binecuvântarea Înalt Prea Sfințitului Arhiepiscop și Mitropolit **NICOLAE** al Ardealului.

Cartea de rugăciuni a apărut în două ediții: mare și mică.

Prețul de vânzare la Cartea de rugăciuni cea mare (320 pagini):

Ediție de lux (legată în piele de capră) Lei 200—
(legată în piele de oaie) „ 180—
legată întreagă în pânză „ 70—

Prețul de vânzare la Cartea de rugăciuni cea mică (116 pagini):

Legată întreagă în pânză Lei 40—
Legată jumătate în pânză „ 25—

Cartea de rugăciuni se trimite cu ramburs sau trimițându-se prețul înainte, plus spese postale de Lei 15—

și aci ele se revelează la toată omenirea. Religia populară este liturgică și simbolică. Nu poți adera la biserica ce-ți pune ca condițiune de a nu accepta decât biserica cerească, sau biserica ce a realizat perfecțiunea pe pământ. Nu poți accepta biserica din afară, ci numai din interior. Aci, nu pot încăpea condițiuni contractuale. Voiești o desvoltare creatoare, nu poți admite stagnarea, imobilitatea și inerția; însă aceasta nu poate fi obiectul unei convențiuni exterioare cu biserica. Numai o concepție integrală despre biserică, care o ia drept „cosmos încreștinat”, biserică cerească și veșnică, și nu numai temporală-istorică, te ferește de opresiunea ce se exercită din afară. A intra în biserică înseamnă a pătrunde în ordinea eternă și divină a lumii. Acest act nu implică un divorț cu pământul și istoria, o abandonare a lumii, ci mai mult o participare la transfigurarea lor.

Biserica este dinamică, ea este un proces continuu creator; oprirea acestui proces este o slăbiciune și un păcat omnesc. În biserică nu este decât principiul Tatălui, acela după Ioan și Pavel. Tradiția esoterică după Ioan nu se nimicește niciodată în biserică; în ea trăiește nu numai Evanghelia temporală și istorică, ci deosemena Evanghelia veșnică. Hristos a predicat venirea Împărăției lui Dumnezeu, și ne-a chemat ca pe aceasta să o căutăm mai înainte de toate; El nu a instituit deodată o biserică istorică cu organizația

sa pământească. (În critica istorică găsim multe idei, foarte juste în această privință, fără ca acestea să cuprindă orizontul larg al afirmațiilor sale religioase. Se întănesc adevăruri mari la Zome, Sabatier, Heiler, dar ei nu văd adevărul istoric decât într'un anumit sens, într'o separație dela conștiința bisericii). Comunitatea primitivă creștină trăia într'o atmosferă eshatologică, în așteptarea venirii a doua a lui Hristos, venirii împărăției lui Dumnezeu; o organizație a bisericii în sensul istoric al cuvântului atunci nu era necesară. Organizarea bisericii pentru viața pământească nu a devenit indispensabilă decât, atunci când s'a născut conștiința drumului lung istoric ce-l avea de parcurs până la instaurarea Împărăției lui Dumnezeu. Și aceasta a necesitat crearea organelor de conducere în vederea unei vieți istorice. Darurile harismatice se slăbiră, și se promulgă canoane, după care se recunosc că darul sacerdoțiului se transmite prin succesiune apostolică. În locul Împărăției lui Dumnezeu se institui pe pământ biserica. Dar, biserica pământească, niciodată nu trebuie confundată, nici identificată cu împărăția lui Dumnezeu, deoarece ea nu este decât drumul ce ne duce spre această Împărăție. Ideea împărăției lui Dumnezeu rămâne o „idee eshatologică” și nu istorică. Împărăția lui Dumnezeu se leagă de biserica nevăzută, cerească și mistică.

Trad. Pr. C. Zoican